

PROFESSOR HANS CLOOS

Noen minneord.

AV OLAF HOLTEDAHL

Med professor Hans Cloos som døde den 26. september 1951 nær 66 år gammel er en av den geologiske verdens sentrale skikkelser gått bort — og geologisk videnskap har litt et stort og smertelig tap.

Cloos var ikke bare en fremragende forsker innen sitt spesielle område, den endogene dynamikk med dens forskjelligartede strukturmessige manifestasjoner, han var også en særpreget og betydelig, allsidig begavet personlighet, en mann som i usedvanlig grad har virket stimulerende på geologer — vi kan si i alle land.

Ikke minst i hans »Einführung in die Geologie« av 1936 får man et sterkt inntrykk av hans originalitet, av hans evne til å trenge inn i det vesentlige i problemene og til i konsentrert form å gi en klar fremstilling av dem. Hans blokkdiagrammer og øvrige tegninger var mesterverker.

Blant de mange strøk av verden hvor han har foretatt studier og undersøkelser, var også Norge, og særlig Oslo-feltet, og i forskjellige skrifter har han gitt bidrag til dette områdes tektoniske geologi.

Kanskje allerstørst betydning har Hans Cloos hatt ved sitt virke gjennom mer enn 25 år som redaktør og forfatter i »Geologische Rundschau« hvor hans vide overblikk, hans initiativ og evne til å skaffe medarbeidere har resultert bl. a. i et utall av fortrinlige oversikter med belysning av spesielle, aktuelle emner.

Cloos' kunstneriske evner, ikke bare som tegner men også som forfatter, kommer i særlig grad frem i hans store bok fra 1947 »Gespräch mit der Erde« der han i rammen av personlige erindringer ruller opp for oss geologiske bilder i broget mangfoldighet — fra de forskjelligste egne av vår jord. Her er avsnitt av betagende virkning og alle er de preget av forfatterens dype hengivenhet for den videnskap hvor han har ydet så meget og som han nå er revet bort fra.